

รายงานการประชุมสภาการศึกษา

ครั้งที่ 1/2547

วันอังคารที่ 24 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 10.00 น.

ณ ห้องประชุมลีปนันทน์ เกตุทัต

สำนักงานเลขาธิการศึกษาแห่งชาติ

กรรมการที่มาประชุม

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประธาน
(นายอดิศัย โพธารามิก)
2. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรรมการ
(นายสมบัติ กลิ่นผา รองปลัดกระทรวงฯ มาแทน)
3. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรรมการ
(นางสาวมลิวลีย์ กุลละวณิชย์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงฯ มาแทน)
4. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรรมการ
(นางดวงทิพย์ สุรินทาธิป ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ มาแทน)
5. ปลัดกระทรวงมหาดไทย กรรมการ
(นายศิวัช ศิริเสาวลักษณ์ ผู้ช่วยปลัดกระทรวงฯ มาแทน)
6. ปลัดกระทรวงแรงงาน กรรมการ
(นายเรวัต คำนวนสิน
ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนาระบบและรูปแบบการฝึก มาแทน)
7. ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม กรรมการ
(นางสาวยุพา ประเสริฐยิ่ง
รักษาราชการแทนรองอธิการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มาแทน)
8. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการ
9. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา กรรมการ
(นางสาวพวงเพชร สารคุณ รองเลขาธิการฯ มาแทน)
10. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรรมการ
(นายไพบุลย์ เสียงก้อง รองเลขาธิการฯ มาแทน)
11. เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรรมการ
(นายนิยม ศรีวิเศษ รองเลขาธิการฯ มาแทน)

12. เลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(ศาสตราจารย์ ร.ต.อ.วรเดช จันทรศร)		กรรมการ
13. เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(นายบุญยงค์ เวชมนีศรี รองเลขาธิการฯ มาแทน)		กรรมการ
14. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
(นางสาวสิรินธร พวงกนก
ผู้อำนวยการสำนักจัดทำงบประมาณด้านการศึกษาและวัฒนธรรม มาแทน)		กรรมการ
15. เลขานุการคณบดีสภา
(นายจักรพรรดิ วัฒนา)		กรรมการ
16. ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐาน
และประเมินคุณภาพการศึกษา
(นางเพชรฯ พิพัฒน์สันติกุล รักษาการรองผู้อำนวยการฯ)		กรรมการ
17. พระราชเมธาภรณ์		กรรมการ
18. พระราชครูวามเทพมุนี		กรรมการ
19. นางสาวจันทร์เพ็ญ	แก้วเชียงใหม่	กรรมการ
20. นายมานะ	สุดสงวน	กรรมการ
21. นายอนุชากร	มาศจมาดล	กรรมการ
22. นายธนา	เบญจาทิกุล	กรรมการ
23. นายวิฑธยา	บริบูรณ์ทรัพย์	กรรมการ
24. นายวินัย	สะมะอุน	กรรมการ
25. นายพงษ์	ตนาพันธ์	กรรมการ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เลขา	ปิยะอัจฉริยะ	กรรมการ
27. ศาสตราจารย์สุมน	อมรวิวัฒน์	กรรมการ
28. ศาสตราจารย์ทักษิณา	สวนานนท์	กรรมการ
29. รองศาสตราจารย์ ชนะ	กสิภรณ์	กรรมการ
30. นายอำพล	จินดาวัฒนะ	กรรมการ
31. นางมลิวลัย	ธรรมแสง	กรรมการ
32. นายทองอยู่	แก้วไทรสะ	กรรมการ
33. ศาสตราจารย์ วิจิตร	ศรีสอ้าน	กรรมการ
34. นายสุวัฒน์	เงินน้ำ	กรรมการ
35. ภราดา วิศิษฐ์	ศรีวิชัยรัตน์	กรรมการ

36. นายพิสิฐ	เจริญวงศ์	กรรมการ
37. นายสมชัย	วุฒิปรีชา	กรรมการ
38. รองศาสตราจารย์ วิริยะ	นามศิริพงศ์พันธุ์	กรรมการ
39. ศาสตราจารย์ ยงยุทธ	ยุทธวงศ์	กรรมการ
40. นายพิสิษฐ์	ณ พัทลุง	กรรมการ
41. นายสุทธินันท์	ปรัชญพฤทธิ	กรรมการ
42. นายนิพนธ์	สุรพงษ์รักเจริญ	กรรมการ
43. ศาสตราจารย์ ชัยอนันต์	สมุทวนิช	กรรมการ
44. นายมานิจ	สุขสมจิตร	กรรมการ
45. นายกฤษณพงศ์	กีรติกร	กรรมการ
46. นายอมเรศ	ศิลาอ่อน	กรรมการ
47. นายชิงชัย	หาญเจนลักษ์ณ	กรรมการ
48. นางจรรยาพร	ธณินทร์	กรรมการ
49. เลขธิการสภาการศึกษา (นายรุ่ง แก้วแดง)		กรรมการและเลขานุการ

กรรมการที่มาประชุมไม่ได้

1. พระเทพโสภณ (ประยูร ธมมจิตโต)		กรรมการ
2. ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		กรรมการ
3. นายวิทยา	มานะวานิชเจริญ	กรรมการ
4. นายประเวศ	พุ่มพวง	กรรมการ
5. นางพริ้มพราย	สุฟโปฏก	กรรมการ
6. ศาสตราจารย์ วิรุณ	ตั้งเจริญ	กรรมการ
7. ศาสตราจารย์ เกรียงศักดิ์	เจริญวงศ์ศักดิ์	กรรมการ
8. นายวีระชัย	วรรณีกกุล	กรรมการ
9. นายมนู	อรดีดลเชษฐ์	กรรมการ
10. นายพารณ	อิศรเสนา ณ อยุธยา	กรรมการ
11. รองเลขธิการสภาการศึกษา (นางสิริพร บุญญานันท์)		ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. นางสาวสิริกร มณีรินทร์	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
2. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์	ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
3. นายทศพร เสรีรักษ์	เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
4. นางสาวณัททัย ทิวไผ่งาม	ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรี
5. นายชุมพล พรประภา	ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
6. นายประถม สมัครพงศ์	ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎร
7. นายศุภชัย ยุทธาวร	กรรมการสภาวิทยาชัยชุมชนสระแก้ว
8. นางสาวบุญชู มั่งคั่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
9. นายศานิตย์ นาคสุขศรี	รองผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว
10. นางสาวสุนันทา แสงทอง	ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน
11. นางอรทัย สิทธิสงวน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนฯ สป. มท.
12. นางรัชณี ธงไชย	ประธานเครือข่ายการศึกษาทางเลือก

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

1. นางนงราม เศรษฐพานิช	ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนการศึกษา
2. นายวิเชียร เกตุสิงห์	ที่ปรึกษาด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา
3. นายอำรุง จันทวานิช	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
4. นางรุ่งเรือง สุชาภิรมย์	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ
5. นางสุรางค์ โพธิ์พฤกษ์งามค์	ผู้อำนวยการสำนักประเมินผลการจัดการศึกษา
6. นางสาวจิรพรรณ ปุณเกษม	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา
7. นางสุทธศรี วงษ์สมาน	รักษาราชการแทนผู้อำนวยการ
สำนักนโยบายและแผนการศึกษา
8. นางนิรมล กิตติวิบูลย์	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
9. นางอรุณี สถานุพงษ์	นักวิชาการการศึกษา 8
10. นางสาวรัชพร แสงนภาพร	นักวิชาการการศึกษา 8 ว.
11. นางเพ็ญพรรณ จิตตะเสนีย์	นักวิชาการการศึกษา 8 ว.

เริ่มประชุมเวลา 10.00 น.

วาระที่ 1 เรื่องที่ประธาน/เลขานุการแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

กรรมการและเลขานุการ (เลขาธิการสภาการศึกษา นายรุ่ง แก้วแดง) ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ในช่วงปี 2547 มีการเปลี่ยนแปลงบุคคลที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการสภาการศึกษา รวม 6 ท่าน คือ 1) ปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ 2) ปลัดกระทรวงแรงงาน 3) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 4) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5) เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ 6) ผู้อำนวยการสำนักงานประเมินผล

วาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ 2/2546

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ 2/2546 โดยไม่มีการแก้ไข

วาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบ : มติคณะรัฐมนตรีเรื่องข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา

รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน สกศ. (นางสุทศศรี วงษ์สมาน) ได้นำเสนอที่มาและสาระสำคัญของข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาว่า ในช่วงที่ นายปองพล อดิเรกสาร เป็นรองนายกรัฐมนตรี ได้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการปฏิรูปการศึกษาขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่พิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษา โดย นายปองพล อดิเรกสาร ทำหน้าที่เป็นประธาน

ต่อมาเมื่อมีการปรับคณะรัฐมนตรี นายจาตุรนต์ ฉายแสง เป็นรองนายกรัฐมนตรี ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการปฏิรูปการศึกษาขึ้น ซึ่งคณะกรรมการชุดดังกล่าวได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อทำหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ และเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ รวม 9 คณะ ได้แก่ 1) คณะทำงานด้านการเงินเพื่ออุดมศึกษา 2) คณะทำงานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา 3) คณะทำงานด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอุดมศึกษา 4) คณะทำงานด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา 5) คณะทำงานด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน 6) คณะทำงานด้านการผลิตและการพัฒนาครู 7) คณะทำงานด้านการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 8) คณะทำงานด้านการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ประชาชน ชุมชน และเอกชนในการจัดการศึกษา และ 9) คณะทำงานด้านอาชีวศึกษาและฝึกอบรม

คณะทำงานฯ จำนวน 8 คณะ ได้จัดทำข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา และนำเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ จากนั้น ได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รวม 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2546 พิจารณาให้ความเห็นชอบ ข้อเสนอยุทธศาสตร์ปฏิรูปอุดมศึกษา และครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2546 พิจารณาให้ความเห็นชอบ ข้อเสนอยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาเรื่องหลักสูตรและการเรียนการสอนขั้นพื้นฐาน การผลิตและพัฒนาครู การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย การมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ และการอาชีวศึกษาและฝึกอบรม โดยในแต่ละยุทธศาสตร์หลักจะประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ย่อย และยุทธศาสตร์เร่งด่วนของทั้ง 8 เรื่อง อีกจำนวน 11 ข้อ

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2546 และ 2 ธันวาคม 2546 ได้มีมติให้ความเห็นชอบข้อเสนอยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาตามที่เสนอ และมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการเร่งรัดการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และมาตรการดังกล่าวให้บังเกิดผลโดยเร็ว และรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นระยะ ๆ

หลังจากนั้น สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมติดังกล่าวมายังกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายทศพร เสรีรักษ์) ได้ส่งเรื่องดังกล่าวมาให้สำนักงานฯ พิจารณา

จากการวิเคราะห์ในรายละเอียด สำนักงานฯ พบว่า ยุทธศาสตร์ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับหน่วยงานหลัก ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษา - สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ควรจะเป็นหน่วยงานหลักที่จะดำเนินการเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ
- 2) ยุทธศาสตร์เรื่องหลักสูตรและการเรียนการสอนขั้นพื้นฐาน - สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานหลัก
- 3) ยุทธศาสตร์เรื่องการผลิตและพัฒนาครู - สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) และสถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา (สคบศ.) เป็นหน่วยงานหลัก
- 4) ยุทธศาสตร์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย - สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหลัก
- 5) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา - ทุกองค์หลักควรนำเรื่องนี้ไปบูรณาการตามภารกิจ
- 6) ยุทธศาสตร์การอาชีวศึกษาและฝึกอบรม - สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานหลัก

ยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้ พบว่า สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการในทุกประเด็น

สำหรับคณะทำงานฯ อีก 1 คณะ คือ เรื่องกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ขณะนี้ได้ดำเนินการจัดทำข้อเสนอยุทธศาสตร์เสร็จเรียบร้อยแล้ว และผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการกั่นกรองฯ คณะที่ 4 แล้ว อยู่ระหว่างรอเสนอคณะรัฐมนตรี

สำนักงานฯ ขอเสนอสภาการศึกษาเพื่อโปรดทราบมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องดังกล่าว และให้องค์กรหลักที่เกี่ยวข้องนำยุทธศาสตร์และมาตรการไปดำเนินการให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติ รวมทั้งนำเสนอสภาการศึกษาและคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

การพิจารณา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลขา ปิยะอัจฉริยะ มีข้อสังเกต 2 ประการ กล่าวคือ

ประการที่ 1 ในยุทธศาสตร์และมาตรการที่นำเสนอ นั้น ยังขาดยุทธศาสตร์และมาตรการในการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงช่วงอายุ 4 ปี เพื่อเข้าสู่การศึกษาในระบบ ซึ่งเป็นภารกิจที่หน่วยงานทางการศึกษาจะต้องรับผิดชอบ โดยในช่วงที่นายปองพล อติเรกสาร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูแลและกำหนดยุทธศาสตร์ในเรื่องดังกล่าว แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไร

ประการที่ 2 ในยุทธศาสตร์และมาตรการบางส่วนที่ได้กำหนดให้เป็นภารกิจของครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะต้องดูแลเด็กในช่วง 0-4 ปี นั้น พบว่า บางเรื่องเป็นความรับผิดชอบหรือพันธกิจโดยตรงที่กระทรวงศึกษาธิการจะต้องดูแล แต่เนื่องจากยุทธศาสตร์และมาตรการดังกล่าวกำหนดไว้ไม่ชัดเจน เมื่อนำไปสู่การปฏิบัติ อาจทำให้เรื่องเหล่านี้ไม่ได้รับการเอาใจใส่และนำไปดำเนินการโดยกระทรวงศึกษาธิการเท่าที่ควร

ในเรื่องนี้ รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายไพบุลย์ เสียงก้อง) ได้ชี้แจงว่า การศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษา โดยเป็นส่วนต่อของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญและดูแลรับผิดชอบการศึกษาในระดับนี้ร่วมอยู่ด้วย

จากนั้น ประธานฯ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับปฐมวัยมาก และมีนโยบายที่ปรับเปลี่ยนการให้เงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนโดยครอบคลุมถึงระดับนี้ด้วย สำหรับข้อเสนอยุทธศาสตร์และมาตรการการปฏิรูปการศึกษาที่นำเสนอมานั้น หากยังไม่ครอบคลุมถึงการศึกษาในระดับนี้ กระทรวงศึกษาธิการจะรับไปดำเนินการปรับปรุงให้ครอบคลุมและครบถ้วนต่อไป

ศาสตราจารย์ทักษิณา สนวนานนท์ เสนอแนะว่า องค์ประกอบของการศึกษาจะต้องมีทั้งพุทธิศึกษา จริยศึกษา ทัศนศึกษา และพลศึกษา แต่สำหรับข้อเสนอยุทธศาสตร์และมาตรการการปฏิรูปการศึกษาที่นำเสนอ มีความเห็นว่า น่าจะยังขาดองค์ประกอบที่สำคัญคือ เรื่องจริยศึกษา ซึ่งส่งผลให้การศึกษาในปัจจุบันประสบปัญหาเรื่องความประพฤติของนักเรียนค่อนข้างมาก

รองศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ มีความคิดเห็นว่า ควรปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ จาก เรื่องจริยธรรม มาเป็น เรื่องสิทธิมนุษยชน จะเหมาะสมมากกว่า เนื่องจากเรื่องสิทธิมนุษยชน จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของความเป็นมนุษย์ การทำกิจกรรมร่วมกัน ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ฯลฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และช่วยลดปัญหาอันเนื่องมาจากพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องของเด็กและวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี

นายอมเรศ ศิลอ่อน เสนอแนะว่า เรื่องจริยธรรมมีความสำคัญมากกว่าเรื่องสิทธิมนุษยชน เพราะผู้ที่มีจริยธรรมมักจะไม่มีปัญหาเรื่องสิทธิมนุษยชน เนื่องจากจะเข้าใจถึงความถูกต้องของเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง

นอกจากนั้น ยังได้เสนอแนะเกี่ยวกับยุทธศาสตร์เรื่องการอาชีวศึกษาและฝึกอบรม โดยขอให้กระทรวงศึกษาธิการเร่งดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ปรากฏ ซึ่งกำหนดว่า ให้มีการประสานและพัฒนากำลังคนเพื่อให้มีกำลังคนในแต่ละกลุ่มอาชีพอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะกลุ่มอาชีพที่รัฐบาลตั้งเป้าหมายไว้ ได้แก่ เรื่องอาหาร การท่องเที่ยว ยานยนต์ สิ่งทอ อัญมณี และเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำหรับมาตรการสำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการเพื่อให้บังเกิดผลตามที่กำหนดไว้ คือ 1) การศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดสัดส่วนการจัดการศึกษาสายสามัญกับสายวิชาชีพ 2) การศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดสัดส่วนของภาครัฐและเอกชนในการจัดการศึกษา

นอกจากการดำเนินการในเรื่องการผลิตกำลังคนแล้ว กระทรวงศึกษาธิการจะต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้เรียน ให้เห็นความสำคัญของการศึกษาในสายอาชีพด้วย เพราะปัจจุบันกำลังคนในสายปฏิบัติการนี้ยังมีอยู่น้อยมาก รวมทั้งหากไม่เร่งดำเนินการ ยุทธศาสตร์การสร้างคน 5 อาชีพ ที่รัฐบาลประกาศไว้ก็ย่อมเป็นไปได้ด้วย

ในเรื่องการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมนี้ ประธานฯ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลของโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชน รวม 700 แห่งว่าแต่ละแห่งมีจุดแข็งอย่างไร ลำดับต่อไปก็ต้องชี้แนะผู้เรียนให้ได้ว่า เรียนอาชีวศึกษาแล้ว จะได้อะไรในอนาคต และไม่มีปัญหาในเรื่องอาชีพ โดยทั้งหมดนี้จะต้องเห็นภาพรวมได้ครอบคลุมทั่วประเทศ แต่ประเด็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานในเรื่องนี้ยังไม่บรรลุผลสำเร็จ ก็คือ การขาดการบริหารจัดการที่ดี

นายสมชัย วุฒิปรีชา เสนอความคิดเห็น 2 ประการ คือ

ประการที่ 1 ข้อเสนอยุทธศาสตร์และมาตรการการปฏิรูปการศึกษาที่นำเสนอ มีความสำคัญยิ่งที่จะนำไปสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ โดยคณะกรรมการสภาการศึกษาควรจะได้มีโอกาสพิจารณาในเรื่องนี้อย่างรอบคอบ

ประการที่ 2 หัวใจที่สำคัญของการปฏิรูปการศึกษา คือ การปฏิรูปการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แต่สิ่งที่ปัญหาหลัก คือ ทำอย่างไรจึงจะเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของครูทั้ง 5 แสนคนให้สอนตามแนวทางการปฏิรูปได้ ซึ่งน่าจะเป็นเรื่องที่ครูส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและโทจากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ควรจะทราบวิธีการดังกล่าวอยู่แล้วเป็นอย่างดี

ในส่วนของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ผู้บริหารจำนวนมากได้ให้ความสนใจกับงานด้านวิชาการและการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย แต่ในปัจจุบัน กฎหมายได้กำหนดให้โรงเรียนจะต้องมีสถานะเป็นนิติบุคคล กระทรวงศึกษาธิการจะเชื่อมั่นได้อย่างไรว่าผู้บริหารเหล่านี้จะสามารถกำกับดูแลงานวิชาการและการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น ในส่วนของครูผู้สอน ปรากฏว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบในการจัดทำเอกสารงานวิชาการเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อประกอบการประเมินเพื่อการเลื่อนระดับของผู้บริหารจากครูใหญ่เป็นอาจารย์ใหญ่ ส่งผลให้ครูผู้สอนจำเป็นจะต้องใช้เวลาสอนมาช่วยจัดทำเอกสารวิชาการ ซึ่งขัดกับหลักการปฏิรูปการศึกษาที่ต้องการให้ครูผู้สอนใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อการเรียนการสอนของผู้เรียน

ดังนั้น หากต้องการจะให้การปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ควรปรับเปลี่ยนแนวทางการประเมินเพื่อเลื่อนระดับของครูและผู้บริหาร โดยใช้ผลงานเชิงประจักษ์อย่างแท้จริง และลดผลงานประกอบที่จะต้องจัดส่งเป็นเอกสารทางวิชาการลงให้มากที่สุด น่าจะทำให้ครูและผู้บริหารต่างหันมาให้ความสนใจและความสำคัญกับการเรียนการสอนของผู้เรียนได้มากขึ้น

นางสาวจันทร์เพ็ญ แก้วเชียงใหม่ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากประสบการณ์ในการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนระดับตำแหน่งของครูและผู้บริหารว่า ในส่วนของผู้บริหาร ยังคงใช้การประเมินผลงานจากแฟ้มเอกสารเป็นหลัก ดังนั้น บางคนจึงมีเอกสารมากถึง 80 แฟ้ม เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ข้อ ส่งผลให้มีการยืมแฟ้ม ยืมครู ผู้เรียน และสิ่งแวดลอมอื่น ๆ ไปประกอบการประเมิน

ในส่วนของคุณครู ซึ่งได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินจาก การประเมินผลงานวิจัยโดยใช้เอกสารเป็นหลัก มาเป็น การประเมินผลงานเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากผู้เรียน ห้องเรียน แต่เนื่องจากผู้ประเมินส่วนหนึ่งเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเพื่อนครู ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหาร ยังขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการประเมินแบบใหม่ จึงยังคงใช้แฟ้มเอกสารเป็นหลัก โดยไม่ได้พิจารณาผลงานของผู้เรียน และกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามเจตนารมณ์ที่กำหนด ใน ส่วนของตัวครู ปรากฏว่า ไม่ได้สอนตามหลักสูตรสถานศึกษาที่เสนอไว้ ที่สำคัญ ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลที่คาดหวัง จึงไม่เคยนำผลที่คาดหวังมาใช้ในการวัดผลรายภาคด้วย

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า จะต้องเร่งผลักดันกลไกขับเคลื่อนการปฏิรูป ทั้งหลักสูตร ผู้บริหาร และตัวครูอีกมาก จึงจะทำให้การปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จตามที่มุ่งหวังได้

นายสุวัฒน์ เงินน้ำ ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใน 2 ประเด็นคือ

1. ควรเพิ่มเติมยุทธศาสตร์ในเรื่องการพัฒนาผู้บริหาร เพราะผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญมากในฐานะผู้นำของการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียน ดังนั้น กลุ่มบุคคลเหล่านี้ควรจะต้องมีแนวคิดที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา รวมทั้งเข้าใจงานทั้งของโรงเรียนและชุมชนเป็นอย่างดี

2. ควรเร่งปรับระบบการบริหาร โดยให้มีครูเพียงพอในทุกพื้นที่ ส่วนการพัฒนาครู ควรจะแตกต่างกันตามขนาดของโรงเรียน เฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนขนาดเล็ก ควรจะพัฒนาครูให้สามารถสอนได้หลายชั้น รวมทั้งสามารถจัดการกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีและเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพทัดเทียมกับโรงเรียนอื่น ๆ

ในประเด็นเหล่านี้ ประธานฯ ได้กล่าวเสริมว่า ในเรื่องความเพียงพอของคุณครู นั้น กระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการศึกษาข้อมูลจำนวนครูเป็นรายวิชา จำแนกตามรายโรงเรียนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา โดยจะเริ่มจาก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ก่อน และขยายต่อไปจนได้ภาพรวมครบทั้งประเทศ

สำหรับการพัฒนาครู เห็นด้วยที่จะต้องเร่งพัฒนาครูในโรงเรียนขนาดเล็กให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการมีโครงการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้อยู่แล้ว

นอกจากนั้น ยังเห็นด้วยกับข้อเสนอที่ควรจะต้องพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รวมไปถึงผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาด้วย

นายวินัย สมะอุณ กล่าวว่ โดยพื้นฐานของสังคมไทย แม้ว่าจะประกอบด้วยบุคคลที่มีความแตกต่างทั้งทางด้านศาสนาและวัฒนธรรม แต่ไม่เคยมีความขัดแย้งเกิดขึ้น ดังนั้น การดำเนินงานต่าง ๆ ที่ผ่านมามีประสบความสำเร็จได้โดยง่าย

สำหรับยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาที่เสนอมานี้ มีความเห็นว่า สามารถนำไปใช้ได้กับคนทุกศาสนา แต่ผู้ที่จะนำไปดำเนินการให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริงคือ ผู้บริหารในระดับพื้นที่ ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะที่ว่า ควรมีการพัฒนาผู้บริหารในระดับพื้นที่ ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินงาน ซึ่งจะส่งผลให้สามารถแก้ไขปัญหาอื่น ๆ ให้หมดไปได้ด้วย

นายภุชพงค์ กীরติกร เสนอความคิดเห็นใน 2 ประเด็น คือ

1. ยุทธศาสตร์จังหวัดและยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่นั้น ส่วนใหญ่ยังขาดมิติในเรื่องการศึกษา ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างยั่งยืนและบรรลุเป้าหมายได้ในระยะยาว
2. ควรให้ความสำคัญกับผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา ในลักษณะเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัด CEO โดยจะต้องมีการนำเสนอแผนที่จะดำเนินการในช่วง 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี อย่างชัดเจน รวมทั้งระบุถึงทรัพยากรที่จะนำมาใช้ และหากไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนด สามารถปรับเปลี่ยน/ให้ออกได้ ซึ่งคาดว่าจะเป็นการกลไกสำคัญที่ทำให้การปฏิรูปการศึกษาเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว

นายมานะ สุตสงวน เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาครู ดังนี้

1. ครูสภาจะต้องเร่งดำเนินการยกระดับวิชาชีพครูให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการออกไปประกอบวิชาชีพให้แก่ครู เพื่อให้ครูเกิดความภาคภูมิใจในวิชาชีพ
2. ปรับยุทธศาสตร์เพื่อจูงใจให้คนรุ่นใหม่ที่เป็นคนเก่งและดีเข้ามาเป็นครู เฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของคุณค่าตอบแทน ให้ชัดเจน คุ่มค่า และได้ประโยชน์เพียงพอที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพนี้ไม่น้อยกว่าวิชาชีพอื่น

ศาสตราจารย์สุมน อมรวิวัฒน์ เสนอแนะว่า ยุทธศาสตร์ในเรื่องการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญมาก โดยกระทรวงศึกษาธิการจะต้องดำเนินการร่วมกับกระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้องรวม 7 กระทรวง คือ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น จึงขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญ และประสานงานกับรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ เพื่อให้ยุทธศาสตร์นี้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมด้วย

นางมลวัลย์ ธรรมแสง เสนอแนะว่า ในยุทธศาสตร์และมาตรการที่เสนอมานั้น การศึกษาพิเศษได้ปรากฏรวมอยู่กับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ในปัจจุบัน การศึกษาสำหรับผู้พิการยังล้าหลังอยู่มาก กระทรวงศึกษาธิการจึงควรให้ความสำคัญกับการศึกษาสำหรับกลุ่มดังกล่าวให้มากขึ้น อาทิ เร่งรัดในเรื่องของหลักสูตรการศึกษาพิเศษ เป็นต้น

ศาสตราจารย์ยงยุทธ ยุทธวงศ์ เสนอความเห็นที่ภาคเอกชนยังมีบทบาทในการจัดการศึกษาน้อยมาก ปัญหาหลัก คือ นโยบายของรัฐยังไม่เอื้อให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง ทั้งในเรื่องภาษี และการส่งเสริมสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ โดยยังมีความแตกต่างจากโรงเรียนของรัฐค่อนข้างมาก

อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะที่ผ่านมา มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายมากขึ้น เช่น สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติ สิรินคร ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประเทศญี่ปุ่น ส่วนในระดับโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์ ซึ่งปรับเปลี่ยนรูปแบบจากโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมาเป็นองค์การมหาชน และมีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจน ทำให้ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

ดังนั้น จึงได้เสนอแนะว่า กระทรวงศึกษาธิการควรมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาให้มากขึ้น และที่สำคัญ หากเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนได้ จะยิ่งเกิดประโยชน์มากขึ้น

นายอำพล จินดาวัฒนะ เสนอแนะว่า นอกจากการยุทธศาสตร์พัฒนาเฉพาะกลุ่ม คือ ครูและผู้บริหารแล้ว ควรจะเพิ่มเติมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการเรียนรู้ของบุคลากรทางการศึกษา โดยใช้ยุทธวิธีการพัฒนาระบบการเรียนรู้ร่วมกันจากการปฏิบัติจริง ทั้งกลุ่มผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาต่าง ๆ ชุมชน และประชาชน ตั้งแต่ระดับโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา จนถึงระดับ/ประเภทการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ และเกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นอย่างมาก

นายพิเชษฐ ฤกษ์ พัทลุง เสนอแนะให้เพิ่มเติมยุทธศาสตร์ในเรื่อง การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งยุทธศาสตร์ในเรื่อง สิ่งแวดล้อม

มติ

ที่ประชุมรับทราบมติคณะรัฐมนตรี เรื่องข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการรับที่จะไปเพิ่มเติมมาตรการและกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่กำลังดำเนินการอยู่ในประเด็นซึ่งเป็นข้อเสนอแนะจากกรรมการ เช่น เรื่องจริยธรรมการพัฒนาผู้บริหารทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการเรียนรู้ของบุคลากรด้านการศึกษา ฯลฯ

เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา ประธานฯ จึงได้ขอให้กรรมการทุกท่านได้พิจารณายุทธศาสตร์และมาตรการเหล่านี้โดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง หากมีข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้ส่งมาที่เลขาธิการสภาการศึกษา เพื่อรวบรวมและจัดประชุมพิจารณาเรื่องนี้เป็นการเฉพาะอีกครั้งหนึ่งต่อไป

วาระที่ 4 เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา กระบวนการปฏิบัติงานของสภาการศึกษา :

คณะอนุกรรมการสภาการศึกษา

กรรมการและเลขานุการ (เลขาธิการสภาการศึกษา นายรุ่ง แก้วแดง) ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า สืบเนื่องจากการประชุมสภาการศึกษา ครั้งที่ 2/2546 วันจันทร์ที่ 27 ตุลาคม 2546 ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา ในรูปแบบของคณะอนุกรรมการถาวร (Standing Committee) รวม 5 คณะ

เมื่อทางสำนักงานฯได้ปรึกษาหารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีความเห็นว่า การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการถาวรจะเป็นการเพิ่มขึ้นตอนการดำเนินงานให้มากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้การดำเนินงานล่าช้าได้และได้เสนอแนะให้แต่งตั้งในรูปคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ (Ad-hoc Committee) เฉพาะเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็น จะเป็นการเหมาะสมมากกว่า

สำนักงานฯจึงขอเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนว่า 1) ควรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา ในรูปคณะอนุกรรมการถาวร (Standing Committee) ตามมติเดิม หรือ 2) แต่งตั้งเป็นคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ (Ad-hoc Committee) เฉพาะเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็น

การพิจารณา

ประธานฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า สาเหตุที่ไม่ต้องการให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการสภาการศึกษา ในลักษณะของคณะอนุกรรมการถาวร เพราะไม่ต้องการให้

คณะกรรมการชุดดังกล่าวเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาการศึกษา โดยทุกเรื่องจะต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการฯ ก่อน จึงจะเสนอให้สภาการศึกษาพิจารณาได้ ซึ่งจะส่งผลให้งานล่าช้า แต่หากคณะกรรมการสภาการศึกษาเห็นควรให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการถาวร ก็ควรจะปรับขอบเขตของภารกิจ/อำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานให้เหมาะสม โดยไม่ใช้การทำหน้าที่แทนคณะกรรมการสภาการศึกษาทั้งหมด

นายชิงชัย หาญเจนลักษณ์ มีความเห็นว่า หากมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษา ในลักษณะคณะกรรมการถาวร จะมีความซ้ำซ้อนกับการดำเนินงานของสภาการศึกษา รวมทั้งบางเรื่องที่มีความสำคัญมาก เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ กลับไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร โดยไปแฝงอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดใดชุดหนึ่งเท่านั้น

ส่วนคณะกรรมการเฉพาะกิจ เห็นด้วยที่ควรจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในรูปแบบนี้ เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยในเรื่องที่สภาการศึกษามอบหมาย และนำผลมาเสนอในช่วงระยะเวลาที่กำหนด

นายทองอยู่ แก้วไทรสะ เสนอแนะว่า สภาการศึกษาควรมีคณะกรรมการผสมผสานกันทั้ง 2 รูปแบบ จะทำให้การทำงานของสภาการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจาก บางเรื่อง/ประเด็นจำเป็นต้องอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะกลุ่มมาร่วมกันคิดและกลั่นกรอง ก่อนที่จะเสนอสภาการศึกษาพิจารณา ซึ่งควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการถาวร แต่บางเรื่องที่เป็นประเด็นเร่งด่วน ก็อาจมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นมาดำเนินการได้

มติ

ที่ประชุมเห็นชอบในหลักการให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการทั้ง 2 รูปแบบ กล่าวคือ คณะกรรมการสภาการศึกษา ซึ่งเป็นคณะกรรมการถาวร (Standing Committee) และคณะกรรมการเฉพาะกิจ (Ad-hoc Committee) ในเรื่อง/ประเด็นที่มีความจำเป็น โดยให้ไปดำเนินการปรับแก้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการถาวรให้เหมาะสม

วาระที่ 5 เรื่องเพื่อพิจารณา

5.1 ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน ในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ พ.ศ.

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน สกศ. (นางนงราม เศรษฐพานิช) นำเสนอความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน ในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ ซึ่งสืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 12 และ มาตรา 18 (3) กำหนดให้องค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนมีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำหรับสภาพการจัดการศึกษาขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนในปัจจุบัน จากการวิจัยในโครงการวิจัยการศึกษาทางเลือกของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปรากฏว่า มีองค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนที่จัดการศึกษา ประมาณ 70 แห่ง และ 33 แห่ง ตามลำดับ แต่การจัดการศึกษาขององค์กรเหล่านี้ยังไม่ได้รับการรับรองทางกฎหมาย

สำนักงานฯ จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้น ประกอบด้วย ผู้แทนทั้งจากภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อจัดทำสาระหลักและยกร่างกฎกระทรวงฉบับดังกล่าว และเมื่อดำเนินแล้วเสร็จ ได้จัดสัมมนาระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและปรับแก้ร่างกฎกระทรวงให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น

สำหรับสาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ ได้แก่

1. ความหมายขององค์กรชุมชน และองค์กรเอกชนที่จัดการศึกษา โดยองค์กรชุมชน หมายถึง คณะบุคคลที่มีจำนวนไม่น้อยกว่า 7 คน ร่วมกันดำเนินงานในลักษณะองค์กร ซึ่งมีระเบียบแบบแผนตามสมควร จัดกิจกรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณประโยชน์ ไม่แสวงหากำไร และมีที่ตั้งอยู่ในภูมิลำเนาเดียวกันกับศูนย์การเรียนรู้ที่จะจัดตั้ง

ส่วน องค์กรเอกชน หมายถึง สมาคม มูลนิธิ หรือองค์กรที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล หรือเป็นส่วนงานหรือโครงการในองค์กรนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นสาธารณประโยชน์ ไม่แสวงหากำไร และมีที่ตั้งหรือมีส่วนงานรับผิดชอบอยู่ในภูมิลำเนาเดียวกันกับศูนย์การเรียนรู้ที่จะจัดตั้ง

2. หลักการในการจัดการศึกษา จะต้องเป็นการจัดการศึกษาโดยไม่แสวงหากำไร และมุ่งการเรียนรู้จากสถานที่จริงจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งนี้การจัดการศึกษาในรูปแบบศูนย์การเรียนดังกล่าว จะได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการและเงินอุดหนุนจากรัฐตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งจะต้องรายงานผลการดำเนินงานและปฏิบัติตามข้อกำหนดของการประกันคุณภาพภายในและภายนอก โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม

3. การขอจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ให้ยื่นขออนุญาตจดทะเบียนจัดตั้งที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีหลักฐานประกอบ คือ แผนงาน/โครงการ สถานที่จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ วัตถุประสงค์ รูปแบบและแนวทางในการจัดการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรและข้อกำหนดเกี่ยวกับกรรมการศูนย์การเรียนรู้ โดยผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นผู้พิจารณาการจดทะเบียน

4. การบริหารจัดการ ให้มีคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรที่เป็นผู้จัดศูนย์การเรียนรู้ ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับจำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศูนย์การเรียนรู้

5. การจัดกระบวนการเรียนรู้ สามารถจัดได้ทั้ง 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ นอกจากนั้น การจัดการศึกษาในระบบ ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยอาจปรับตามจุดเน้นของสาระการเรียนรู้ที่ศูนย์การเรียนรู้พัฒนาขึ้น รวมทั้งอาจจัดการศึกษาร่วมกับโรงเรียนหรือศูนย์การเรียนรู้ โดยมีข้อตกลงร่วมกันและสามารถถ่ายโอนผลการเรียนซึ่งกันและกันได้

สำหรับการวัดและประเมินผลการศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ต้องวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักการและเกณฑ์การวัดและประเมินผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยปรับใช้มาตรฐานการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม และศูนย์การเรียนรู้จะต้องส่งผู้เรียนเข้ารับการวัดและประเมินผลระดับชาติ ตามระยะเวลาและเงื่อนไขที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยในกรณีที่จัดการเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษาหรือศูนย์การเรียนรู้อื่นก็ให้มีการวัดและประเมินผลร่วมกัน

6. การเลิกศูนย์การเรียนรู้ สามารถยกเลิกได้โดยศูนย์การเรียนรู้เองเป็นผู้ขอยกเลิก หรือศูนย์การเรียนรู้ไม่สามารถดำเนินการติดต่อกันเป็นเวลา 2 ปี หรือคณะกรรมการเขตพื้นที่ มีมติให้เลิก เนื่องจากไม่มีคุณภาพ ขัดต่อวัตถุประสงค์ ขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยเมื่อเลิกศูนย์การเรียนรู้แล้ว ผู้จดทะเบียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องร่วมกันจัดหาศูนย์การเรียนรู้หรือสถานศึกษาให้ผู้เรียน รวมทั้งจะต้องคืนงบประมาณ เงินอุดหนุน และเงินอื่น ๆ ที่ได้รับจากรัฐ ตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

เมื่อวิเคราะห์ถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ร่างกฎกระทรวงดังกล่าวสอดคล้องกับยุทธศาสตร์เรื่องการสร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสในการเข้ารับการศึกษา

สำนักงานฯ จึงขอเสนอสภาการศึกษาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบสาระของร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน ในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ พ.ศ. และให้สำนักงานฯ นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

การพิจารณา

นางสาวจันทร์เพ็ญ แก้วเชียงใหม่ มีข้อสังเกตว่า ตามมาตรา 12 และ มาตรา 18 (3) ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ส่งผลให้ต้องมีการจัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขององค์กรต่าง ๆ ทางสังคมอีกหลายฉบับ ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความสับสน เป็นไปได้หรือไม่ที่จะบูรณาการความคิดและเชื่อมโยงให้เกิดภาพรวมของการดำเนินงานในเรื่องนี้อย่างสมบูรณ์

นอกจากนี้ ในส่วนของสาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง ซึ่งระบุว่า ศูนย์การเรียนรู้จะต้องรายงานผลการปฏิบัติงาน และปฏิบัติตามข้อกำหนดของระบบประกันคุณภาพภายในและภายนอกนั้น การประกันคุณภาพภายนอกของศูนย์การเรียนรู้ก็ควรเป็นบทบาทหน้าที่ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เช่นเดียวกับสถานศึกษาทั่วไปด้วย แต่สิ่งที่เป็นปัญหา คือ ได้มีการจัดเตรียมงบประมาณเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกของศูนย์การเรียนรู้เหล่านี้ไว้หรือไม่ อย่างไร

นามอมเรศ ศิลอ่อน ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับที่มาของร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ว่า เกิดขึ้นจากกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมที่ต้องการแก้ไขปัญหาและยกระดับมาตรฐานการศึกษาของคนงาน ซึ่งในปัจจุบันคนไทยยังมีระดับการศึกษาเฉลี่ยเพียง 7 ปี ขณะที่สิงคโปร์ และมาเลเซีย มีระดับการศึกษาเฉลี่ยถึง 12 ปี แต่เนื่องจากมีปัญหาในแง่กฎหมาย จึงได้ดำเนินการยกร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ขึ้น เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวมากกว่าต้องการจัดการศึกษาเพื่อแสวงหาผลกำไร

นายชิงชัย หาญเจนลักษณ์ เสนอแนะว่า ควรมีการเพิ่มเติมสาระสำคัญเรื่อง การประเมินผลศูนย์การเรียนรู้ ไว้ในร่างกฎกระทรวงด้วย เพราะการที่กำหนดให้คณะกรรมการเขตพื้นที่มีมติให้เลิกศูนย์การเรียนรู้ เนื่องจากไม่มีคุณภาพ หรือขัดต่อวัตถุประสงค์ คณะกรรมการเขตพื้นที่จะต้องมีการประเมินผลเป็นประจำทุกปี เพื่อให้มีข้อมูลที่ชัดเจนว่า ศูนย์การเรียนรู้เหล่านั้นไม่มีคุณภาพ หรือดำเนินการขัดต่อวัตถุประสงค์จริง

ศาสตราจารย์ยงยุทธ ยุทธวงศ์ เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของนายชิงชัย ในเรื่อง การประเมินผลศูนย์การเรียนรู้ เพื่อให้มีข้อมูลที่ชัดเจนที่ระบุว่า ศูนย์การเรียนรู้เหล่านั้น ไม่มีคุณภาพหรือดำเนินการขัดกับวัตถุประสงค์

นอกจากนั้น ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์พิเศษของศูนย์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความคิดและความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ ว่า จะต้องมีการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบมากขึ้นเพียงใด

ในเรื่องของการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก ที่ปรึกษาด้านนโยบาย และแผน สกศ. (นางนงราม เศรษฐพานิช) ได้ชี้แจงว่า ศูนย์การเรียนรู้จะต้องได้รับการประเมินคุณภาพเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในรูปแบบสถานศึกษา กล่าวคือ จะต้องมีการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน โดยเขตพื้นที่การศึกษาจะต้องเข้าไปดูแล้ว การดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และมาตรฐานหรือไม่ ส่วนการประเมินภายนอก เป็นหน้าที่ของ สมศ. ที่จะต้องดำเนินงาน ซึ่งในต่างประเทศ อาทิ ประเทศนิวซีแลนด์ จะมีการประเมินศูนย์การเรียนรู้ที่จัดโดยครอบครัวและองค์กรทางสังคมต่าง ๆ สำหรับงบประมาณขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลว่าจะให้การสนับสนุนมากน้อยเพียงใด

ส่วนในเรื่องของการจัดการศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนแต่ละแห่งต่างก็มีวัตถุประสงค์และจุดเน้นที่แตกต่างกัน การดำเนินงานจึงมีความยืดหยุ่น และใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ด้านการเรียนการสอน จะใช้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ (problem based) มากกว่าใช้เนื้อหา (content based) เป็นหลัก ลักษณะการเรียนการสอน จึงเป็นการผสมผสานการแก้ปัญหาในชุมชนมากกว่าเน้นเรื่องการแข่งขัน โดยจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เน้นคำถามจากผู้เรียนมากกว่าคำตอบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะแตกต่างไปจากการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน

นางรัชณี ธงไชย ประธานเครือข่ายการศึกษาทางเลือก และคณะทำงานในการยกร่างกฎกระทรวง ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การศึกษาทางเลือก หรือการศึกษาที่จัดโดยองค์กรทางสังคมต่าง ๆ เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาคัดค้านทางการศึกษา โดยการนำปัญหาของชุมชนขึ้นมาเป็นหลัก จากนั้นก็จัดให้มีกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียน บุคลากรทางการศึกษา พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน ฯลฯ นำไปสู่การปฏิบัติ และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จนสามารถแก้ไขปัญหาในแต่ละเรื่องได้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ไขปัญหาเป็น

ดังนั้น การจัดการศึกษาตามแนวนี้จึงมีการประเมินผลการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา หากจะต้องมีการประเมินผลศูนย์ที่จัดการเรียนรู้ ก็จะต้องเป็นการประเมินผลแบบมีส่วนร่วม และมีความยืดหยุ่น เพราะการจัดการศึกษามีความแตกต่างจากการศึกษาในระบบโรงเรียน

ปัจจุบันองค์กรชุมชนที่จัดการศึกษาตามแนวทางที่ปรากฏในร่างกฎกระทรวง ฉบับนี้ ได้แก่ กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ กลุ่มอภัยเมืองน่าน กลุ่มจังหวัดสงขลา เป็นต้น โดยมีหลายกลุ่มที่นำเรื่องศาสนาเข้ามาบูรณาการ เช่น เรื่องความซื่อสัตย์ เป็นต้น

ศาสตราจารย์ชัยอนันต์ สมุทวณิช สนับสนุนการดำเนินงานในเรื่องนี้ โดยมีข้อสังเกตในเรื่องการให้การอุดหนุนจากรัฐว่า เนื่องจากองค์กรชุมชนมีความหมายที่ค่อนข้างกว้าง ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้มีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในทางที่ผิดได้ เช่นเดียวกับกรณีของการตั้ง พรรคการเมืองเพื่อขอรับเงินอุดหนุน ดังนั้น จึงควรมีการกำหนดเงื่อนไขขององค์กรชุมชนและ องค์กรเอกชนที่จะได้รับเงินอุดหนุน ลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีจากรัฐไว้ให้ชัดเจน กล่าวคือ จะต้องเป็นองค์กรที่จัดการศึกษาในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้มาแล้วอย่างน้อย 3-4 ปี โดยมีผล การจัดการศึกษาที่ดี และเป็นที่ยอมรับของชุมชน

รองศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ เห็นด้วยกับข้อสังเกตของ ศาสตราจารย์ชัยอนันต์ ในเรื่องการให้เงินอุดหนุนแก่ศูนย์การเรียนรู้ที่จัดการศึกษาได้ดี โดย จะต้องมีการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินอุดหนุนที่ชัดเจน เพราะองค์กรชุมชนและ องค์กรเอกชนเหล่านี้จะช่วยจัดการศึกษาให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ ทำให้ กลุ่มบุคคลเหล่านี้มีโอกาสได้รับการศึกษามากขึ้น

นายอำพล จินดาวัฒนะ สนับสนุนการจัดทำร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ เนื่องจาก สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษา ที่ระบุว่า การศึกษาเพื่อทุกคน และทุกคนเพื่อการศึกษา รวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้องค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง

นอกจากนั้น ยังเห็นด้วยกับข้อเสนอของศาสตราจารย์ชัยอนันต์ที่ให้ระบุ เงื่อนไขการให้เงินอุดหนุนแก่องค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนไว้ในกฎกระทรวง รวมทั้งมี ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรสนับสนุนให้เกิดกระบวนการดำเนินงานร่วมกันเป็นเครือข่าย เพื่อ เรียนรู้และพัฒนาสิ่งที่ดำเนินการให้ดีขึ้น ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบผลการดำเนินงานขององค์กร ชุมชนในการจัดการศึกษาโดยมาตรการทางสังคม ควบคู่ไปกับมาตรการทางกฎหมายด้วย

นายวินัย สมะอุณ สนับสนุนการจัดทำร่างกฎกระทรวงฉบับนี้เช่นกัน รวมทั้งมีความเห็นว่า จะเป็นผลดีต่อโรงเรียนปอเนาะ ที่จะใช้ร่างกฎกระทรวงนี้เป็นฐานในการจัดการศึกษา

นายสุทธินันท์ ปรัชญพฤทธิ มีข้อเสนอแนะว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ ขององค์กรชุมชนที่จัดการศึกษาในรูปแบบศูนย์การเรียนในปัจจุบัน ได้ดำเนินการมากกว่าที่ระบุไว้ในหลักสูตร และมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการศึกษาในระบบทั่วไป ดังนั้นเขตพื้นที่จึงไม่สามารถที่จะดำเนินการวัดและประเมินผลการศึกษาได้ แนวทางที่ถูกต้องคือควรใช้รูปแบบที่แตกต่างจากหลักการและเกณฑ์การวัดและประเมินผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของศูนย์การเรียน เพื่อให้เป็นการจัดการศึกษาทางเลือกที่แท้จริงด้วย

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายไพบุลย์ เสียงก้อง) มีข้อสังเกต 2 ประการ คือ

1) การให้ศูนย์การเรียนใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในการจัดการศึกษา รวมทั้งการวัดและประเมินผล ต้องสอดคล้องกับหลักการและเกณฑ์การวัดและประเมินผลหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และส่งผู้เรียนเข้ารับการวัดและประเมินผลระดับชาติ ตามระยะเวลาและเงื่อนไขที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ถือเป็นกำหนดให้ศูนย์การเรียนจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบโรงเรียน มากกว่าที่จะเป็นการจัดการศึกษาทางเลือกตามเจตนารมณ์

2) ในเรื่องการยกเลิกศูนย์การเรียน ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการเขตพื้นที่พิจารณา แต่ถ้ามีการอุทธรณ์ให้ส่งมาที่ส่วนกลาง คือ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะเป็นขั้นตอนที่ทำให้การดำเนินงานยุ่งยาก ควรจะปรับให้การพิจารณาลึ้นสุดที่ระดับเขตพื้นที่การศึกษา โดยให้มีกระบวนการพิจารณา 2 ระดับ เพื่อความถูกต้องและยุติธรรม คือ ระดับผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา และคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามลำดับ

นายจักรพรรดิ วัฒนา มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้จัดกระบวนการเรียนรู้และวัดประเมินผลไว้ให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ในด้านคุณภาพของการจัดการศึกษา

มติ

ที่ประชุมเห็นชอบในหลักการของร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน ในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ พ.ศ. โดยได้มอบหมายให้คณะทำงานที่ยกร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ นำข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปดำเนินการปรับแก้สาระสำคัญ เพื่อให้ร่างกฎกระทรวงฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษาทางเลือก ซึ่งได้แก่ เรื่องการกำหนดเงื่อนไขการให้เงินอุดหนุน การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผล รวมทั้งการกำหนดคุณสมบัติของผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ การประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ และการพิจารณายกเลิกศูนย์การเรียนรู้ และให้นำกลับมาเสนอสภาการศึกษาในการประชุมครั้งต่อไป

5.2 วิทยาลัยชุมชนจังหวัดสระแก้ว ขอโอนศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้ว

ประธานฯ ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ขอถอนเรื่องดังกล่าว เนื่องจากเกิดความสับสนในการดำเนินการ เพราะเรื่องดังกล่าวเป็นบทบาทหน้าที่โดยตรงของกรมการสภาวิทยาลัยชุมชนที่จะต้องพิจารณาให้ความเห็น

ปิดประชุมเวลา 12.00 น.

นางสาวลลิตา ยวนากร
ผู้บันทึกการประชุม

นางสิริพร บุญญานันต์
รองเลขาธิการและผู้ช่วยเลขานุการสภาการศึกษา
ตรวจรายงานการประชุม